

Szekeres Mária

Laza ütemek...

Londoni piros busz, emeletes...
A fák karcolják az üveget...
Indiai, félvér, lengyel, fekete -
Nem értem mit beszél.
A fákat nézem, a téli,
Meztelen ágak vonalát...
Itt felülről van a világ,
Londoni piros busz, emeletes,
És a házak, feliratok is angolok.
Minden angol, csak én nem vagyok.
Én ki vagyok? Alacsonyan szállnak
A repülő, közel a reptér. Európa...
Én ki vagyok? Mi ez a hiány, idegenség,
Mint rossz kabát télen? A kutyámnak
Otthon hiányzom és az utcán
Elmosódott otthon a nyomom.
Londoni busz, emeletes.
Utazom térben, gondolatban
Benne és vele. Sietek.
Itt minden nedves. Szeretlek,
De be nem fogadhatasz igazán
Te londoni piros busz, emeletes...

Súlyok mögött a Fény...

Üres szárnyak hasítanak üres eget -
fájdalom szárnyain repdes a lét.
Csak egy vérvörös csík az ég peremén,
csak a kicsorgó vér öntözi életre
ezeket a halott perceket, s a súlyos
lélegzet mögött beszívárog a Fény...
Mert kudarcainkon nincs igazi
csatavesztés: a Test meghalt,
de újra él, és feltámad benned
s bennem napi halálokon át is -
Igen! Örökre él!

Idegenek

Idegen volt,
felszállt a buszra.
Elnéztem ősz fejét.
Egyszerre léptünk le,
s utunk egyfelé vitt.
Véletlen érintés,
halvány figyelem,
gyors tekintet,
ahogy észrevett.
S a pillanat, ahogy
a járdán szétomlott
egy röpke gondolat...

Fák ölelése

A fák tartanak ágaikkal,
erős karok a szélben.
Mindenkori és megismételhetetlen
öleléssel, ők, a fák...
mindegy, hogy milyen földben,
tájban állnak, testvéreim ők.
Szemem rajtuk pihen,
és beljűk húzódik ereimmal,
vérem gyökereik isszák,
sejtjeik bennem zuhannak
lépéseimmel idegen városok
betonútjain...

Béke szavai

A szó most nem feszít,
szépen hullámszik bennem.
Nem árva kőszirt lelkem,
de opálos, lágy, titkos
felhősuhogás - szeretet
szavai a csöndben,
s a bizalom biztonsága -
Tenyeredben, Uram!

Beszédeim

Szavaim hullanak,
könnyű szavak,
lelkem felszínén
virágzanak,
lelkedre szállnak:
lepkék, vagy madarak...
Kérlek, hogy fogadd,
s én is érezni vélem
benned magamat.
De tudnod kell, a
lényeg, a csöndje
mindig bennem marad.
Nem osztható szavak
a legbelsőbb szavak,
de rezgésük ott ül
az átadottban, fényt
nekik ezek adnak.

Suhai Pál

Irodalmi élet

Ádáz békaegérharc országos pocsolyában.

Középkori bestiáriumokra

Lupus in fabula

Az Őz, a szelid Őz
a lompos Farkast, lám, bekapja:
préda predátort egykönnyen legyőz,
ha ez magát neki megadja.

Az egyszarvú

Az Egyszarvú fejét
emitt a Szűz ölébe hajtja,
de lényét, oltatlan tüzét
emez csak tükrében mutatja.

A szalamandra

Örül a szalamandra-állat,
ha forró kemencét találhat,
ha benne sülhet, éghet:
örülj te is, ha tűzbe merül állad,
ha kigyullad szakállad:
ha tűzben jársz, láng meg nem perzsel téged.

A nő*Palimpszeszt Ady Endre versére*

*Sem utódja, sem boldog őse,
sem rokona, sem ismerőse
nem lehet senkinek,
nem lehet senkinek.*

*A nő egyszeri, szent jelenség,
észak-fok, titok, idegenség,
lidérces messze fény,
lidérces messze fény.*

*Szeretni őket, csak szeretni
magamat* kell beléjük vetni,
hogy ölbe öljenek,
hogy ölbe öljenek.*

*Ezért minden: önkínzás, ének,
szeretném, hogyha szeretnének,
s lennék mindegyiké,
lennék mindegyiké.*

* magomat

Férfihangra*Horváth Ferenc Töredéke nyomán*

*Kabócák, szöcskék és szitakötők,
levelek közt ti sorozatvetők.*

*Percek, galambrajt égre röptetők,
fölétek, régi házak, háztetők.*

*S a mai ring, a jobbhorog-ütők,
ti mindig-győztes jó vagy rossz idők.*

*S ti fényes elmék, kényes agyvelők,
és mind a maga ásta sír előtt.*

*S a könnyüvéru, könnyüléptű nők,
ti asszonyok, szülők-újjászülők.*

*Szerelmek bármiben, akárminők,
ha férfi vagy s kik azt mondják: mi nők.*

Véghelyi Balázs

Közös ihlet

„Nem dicsérem a magyarságot,
öndicséret lenne.”
(Illyés Gyula)

De ha korholnám:
önkritika lenne,
és ha védeném:
önvédelem lenne.

Tanulság

A Sajó partján, Muhinál
1241-ben
szekértáborral
kerítették el magukat a magyarok.

Az ellenség
felgyújtotta a szekereket,
így a tábor égő koszorú lett
a nemzet sírján.

Örök tanulság:
a szekértáborok
sem mire sem jók.

Értekezés globális kérdésekről

Pezsgősüvegben
buborékok tartanak
kupaktanácsot.

218

Taréj

Pocsolyába néz
a csirke, s büszkén mondja:
„Királynő lettem.”

„De szép taréj!” – szól
a kakas lányát látva,
és már ugrik is.

Víztükör által

„Látom a tengert” –
mondják a víztükörre
néző turisták.

„Látom a partot” –
mondják a levegőért
felúszó halak.

Utoljára szól
a Nap: „Víztükör által
homályosan látsz.”

Klasszikus

Publikációs jegyzéket írok:
teljenek csak az üres papírok.
Ha nem jön a vers, hiába hívom,
klasszikus lehetek még – papíron.

Valaki kérvénye

Ha már kísértésbe vittél, Uram,
szabadíts meg a büntudattól!